

39. Jonàs i la balena: La crida a la conversió (Jonàs 1-4)

El llibre de Jonàs és un dels relats més captivadors de la Bíblia. A diferència d'altres llibres profètics que contenen llargs discursos, aquest se centra en la història del mateix profeta: un home molt humà que intenta fugir de Déu, però que acaba aprenent una lliçó inoblidable sobre la misericòrdia. Cap al segle VIII aC, Déu va demanar a Jonàs que anés a la gran ciutat de Nínive per anunciar que el seu pecat

havia arribat fins al cel. Però Jonàs, en lloc d'obeir, va sentir por i rancúnia. No volia que els ninivites es penedissin; volia que fossin castigats. Per això, va fugir en la direcció oposada, embarcant-se cap a Tarsis.

Durant el viatge, es va desencadenar una tempesta terrible. Els mariners, espantats, van tirar la sort per saber qui era el culpable d'aquella desgràcia, i la sort va caure sobre Jonàs. Ell va admetre que fugia de Déu i els va dir: "Tireu-me al mar i la tempesta es calmarà". Així ho van fer, i a l'instant el mar es va assossegar. Però Jonàs no va morir: Déu va disposar un peix gran que el va engolir, i el profeta es va quedar al seu ventre tres dies i tres nits, pregant i penedint-se.

Finalment, el peix va vomitar Jonàs a la platja. Aquesta vegada, Jonàs va obeir i va anar a Nínive. En predicar la conversió, va passar una cosa increïble: des del rei fins a l'últim habitant van fer dejuni i van demanar perdó. Déu, en veure el seu penediment, va decidir no destruir la ciutat. Jonàs es va enfadar perquè volia justícia i no perdó, però Déu li va fer entendre amb la paràbola de la planta que la seva misericòrdia és per a tothom: "No hauria de tenir jo pietat de Nínive, on hi ha més de cent vint mil persones?".

Punts clau segons la Bíblia

- La universalitat de la misericòrdia: El llibre de Jonàs ensenya que Déu no és només per a un poble, sinó que estima totes les seves criatures. Nínive era una ciutat enemiga d'Israel, i tot i així, Déu va buscar la seva salvació.
- Jonàs com a figura de Crist: Jesús mateix esmenta el "senyal de Jonàs". Els tres dies al ventre del peix prefiguren el temps que Crist estaria al sepulcre abans de la seva Resurrecció.
- La fugida impossible: El relat mostra que ningú pot fugir de la presència de Déu. Jonàs intenta anar "lluny del Senyor", però descobreix que la mà de Déu arriba fins i tot al fons de l'oceà.
- El penediment veritable: Els habitants de Nínive són posats com a exemple de conversió radical. La Bíblia ens recorda que per a Déu mai no és tard per començar de nou si hi ha un penediment sincer.
- La paciència de Déu amb el seu profeta: Déu no només té paciència amb els pecadors de Nínive, sinó també amb l'actitud tossuda i egoista de Jonàs, educant el seu cor durant tota la història.

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Bíblia Catalana Interconfessional - Jonàs**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del Text: Per què Jonàs no volia anar a Nínive i què va passar quan finalment hi va predicar?
2. Contingut Doctrinal: Quina relació estableix Jesús entre l'estada de Jonàs al ventre del peix i el seu propi misteri pasqual?
3. Aplicació Catequètica: Jonàs es va enfadar perquè Déu va perdonar els seus enemics. T'ha costat mai alegrar-te del bé d'algú que no et cau bé? Què ens ensenya Déu sobre això?
4. Segones oportunitats: El text esmenta que "la paraula del Senyor va venir a Jonàs per segona vegada". Quin missatge d'esperança ofereix això a algú que sent que ha fallat definitivament a la fe?

5. Compromís de Fe: De vegades intentem "embarcar-nos cap a Tarsis" per fugir de les nostres responsabilitats cristianes. Què creus que t'està demanant Déu avui a la teva vida al que potser estàs intentant posar excuses?

[← Torna a l'Inici](#)